

Ronja Korpela
a17ronko@student.his.se
Seminarietext slut

YING

av

Ronja Korpela

2470 ord

Kreativt skrivande I

Hösten 2017

Fysiologi

Kön: Man

Etnicitet: Halvnordisk och halvasiat.

Ålder: Någonstans mellan 25 och 35

Kroppsform: Muskelös, robust, 185cm lång, axellångt halvlockigt gråblont hår där hälften är uppsatt i en knut bakpå huvudet.

Klädsel: Tajt mörkröd v-neck crop top som slutar lite ovanför naveln och grå byxor som är uppvikta två gånger vid anklarna. Åtsittande svarta kängor av läder, samt svarta hängslen. När det regnar har han en regnkappa i kamouflagefärg.

Gester och mimik: Ser oftast fundersam eller förbryllad ut när han är ensam, men i närheten av andra är han mestadels munter. Har ett fritt kroppsspråk, förutom när det gäller allvarliga situationer som han inte vet hur han ska handskas med, då är han stel och förlägen.

Attraktiva eller frånstötande drag: Har ett attraktivt leende med fina raka tänder. Hans ögon utstrålar äventyrlust, vilket kan tänkas vara tilldragande för många unga män och kvinnor. De flesta blir lite melankoliska när de får syn på hans underarmar fyllda av ärr, men det går över i sympati när det visar sig att Ying faktiskt är optimistisk. Eftersom Ying är född och bosatt i Shanghai, Kina, blir de flesta förundrade över hans gråblonda hår som är ovanligt i Sydostasien. Barn vill alltid känna på hans hår, vilket Ying inte alls har någonting emot.

Defekter, fysiska handikapp och/eller sjukdomar: Båda underarmar är ärriga från rivsår från drakklor. En nervförbindelse till vänstra benet är lite trasigt och det gör att han ibland inte kan röra på benet alls. Ying har även en hörselskada som gör att hans tal är lite desorienterad efter en strid mot en drake.

Andra kännetecken (ex. tatuering, piercing): En vitorange Koi på vänster bicep. Detta är för att Koi-truppen betyder allt för honom. I strid har Ying ett prickskyttegevär (S&T Motiv K14) som sitt huvudsakliga vapen, alternativt en kulsprutepistol (S&T Daewoo XK9).

Sociologi

Namn: Ying (betydelse; rovfågel) Smeknamnet har han fått utifrån sin prickskytteförmåga. Hans riktiga namn är oviktigt.

Klassbakgrund: Det är oviktigt huruvida Ying är proletär eller borgare.

Uppväxtvillkor: Familjen bråkade en hel del när Ying var ung. Han fick alltid skulden för allt, då han var yngst. Som barn var han ganska bråkig, sade alltid emot alla vuxna och gjorde som han ville. Han gör kanske fortfarande det men nu ses det inte som bråkigt, utan mer självständigt.

Familjebakgrund/förhållanden: Familjen som består utav mamma, pappa och storebror är försvunnen, men eftersom Ying aldrig hade någon bra relation till dem bryr han sig inte särskilt mycket.

Utbildning: Utbildad som prickskytt inom militären men har även gått en utbildning i matlagning.

Yrke, inkomst och position: Jobbar inom militären som drakjägare och är ledare för Koi-truppen. Tjänar tillräckligt för att ha råd att bo i en takvåning i centrum av Shanghai. Trots att Ying inte lyder order uppifrån särskilt bra får han ändå stanna kvar i sin position för att han är så pass bra som prickskytt.

Boendeförhållanden: Takvåning i centrum av Shanghai.

Vänkrets: Har inga vänner utanför arbetet, därför räknas bara Koi-truppen som hans vänner.

Sociala kontakter: Två piloter som styr helikoptern som tillhör Koi-truppen. Fem soldater som är Koi-truppen. Militären. Folk han träffat på nattklubbar, eskorter.

Intressen: Matlagning, sociala tillställningar och drakjakt.

Eventuellt fordon: AH-64 Apache

Psykologi

Ambitioner: Förintä drakarna och hålla sin trupp vid liv.

Moraluppfattning: Försöker att undvika att skada civila men bryr sig inte särskilt mycket ifall det skulle råka hända, reagerar mest ”oj, det var ju inte så bra” om han skulle orsaka någon skada hos annat än sitt mål.

Temperament: Blir sällan arg, det krävs en hel del för att få Ying att tappa humöret.

Negativa personlighetsdrag: Omogen, hänsynslös, tänker sig inte för innan han utför handlingar, är inte rädd för mycket.

Positiva personlighetsdrag: Optimistisk, skämtsam, är inte rädd för mycket.

Komplex, hämningar och fobier: Han vet inte hur han ska handskas med allvarliga situationer, så han kan verka känslökall i dessa lägen. Inte nog med det, han döljer även sin rädsla med skämt och ”falsk” optimism.

Socialt beteende: Pratar gärna med alla, kommenterar allting vilket lätt blir ett störmoment för andra runt omkring.

Talanger: Ying är exceptionell inom prickskytte, detta upptäcktes när Ying blev tvingad till att gå i militärskola p.g.a. att han var bråkig som barn.

Intelligens: Genomsnittlig.

Romantik: Bisexuell, har ingen fru men det är ofta olika kvinnor och män hos honom.

Svaga och starka sidor: Ying sätter alltid Koi-truppens liv före sitt egna och är inte rädd för att dö för dem. Hans största rädsla är att inte kunna göra någonting p.g.a. att vänsterbenet har låst sig. Han sjunker ofta in i sina tankar.

Livinställning: Ying är ensam och ser ingen riktig mening med livet annat än att döda drakar. Han har funderingar på att hitta sig en partner att leva med, men vet inte hur han ska gå till väga, och är fortfarande osäker på om han borde.

Fördomar: Har blivit uppväxt med propaganda som ”alla drakar är onda” och ”alla drakar måste dödas innan de dödar oss”.

”Hangups”/problem: Det största problemet Ying har är att han känner att hans tid börjar rinna ut, vissa skulle kalla det en medelålderskris, men han är inte ens så gammal. Han dras mellan att fortsätta med drakjakt och luta sig tillbaka, hitta en partner och bilda en familj. Ovanpå detta vill han även avsluta sin tjänst på sina egna villkor

och gör vad han kan för att inte bli avsagd. Dock tycker han att drakjakt är fruktansvärt roligt.

Hemligheter: Ying vill inte att någon ska tycka synd om honom, eller avsäga honom från sin position i Koi-truppen och håller därför sitt nervproblem hemligt.

Efterlysning! En muskulös man runt 30-års ålder i gråblont hår har precis stulit en helikopter. Han är beväpnad och farlig. Mannen tros arbeta inom militären, var försiktiga vid närmande!

Med en drink i ena handen och en kvinna i famnen ser Ying ut ur ett av de stora fönster som omger hans lägenhet. Solljuset lyser upp det väldans stora vardagsrummet i gula och rosa färger. Det är flera hundra meter ned till marken och allting verkar så litet och obetydligt. Instrumental R&B hörs genom hela våningen och ett sorl av människor som pratar med varandra bedövar ensamheten. Det har bara blivit så här den senaste tiden, kanske är det åldern. Han är inte särskilt gammal ännu, men kanske det snart vore dags att bilda familj och luta sig tillbaka. Kvinnan utan namn släpper taget om Ying och går bort till en skara andra kvinnor. De ser alla likadana ut, röda klänningar och uppsatt hår. Han sveper drinken som smakar körsbär och går till bardisken för att hämta en ny. Bartendern är en ung man, väldigt stilig och kanske koreansk.

”Grattis på födelsedagen, herrn!” säger han och ger ifrån sig ett snett leende medan han överlämnar ännu en körsbärsdrink till Ying. Det här med att bilda familj är något så abstrakt för Ying, som aldrig känt att han hört hemma hos någon. Förmodligen skulle det inte spela någon roll om han låter en kvinna föda hans barn eller om han adopterar ett tillsammans med en man, han har redan vanärat familjen. De bryr sig inte. Han tar en smutt av körsbärsdrinken och sätter sig ned på en av de nyinköpta barstolarna. De är mjuka och är inte alls påfrestande för sätesmusklerna. Bartendern lutar sig fram på disken för att komma närmare Ying.

”Har du planerat något särskilt inför senare ikväll??” frågar han med det där charmiga sneda leendet.

”Ingenting särskilt” svarar Ying.

Han hör inte om bartendern säger någonting mer efter det för att han sjunker tillbaka in i sina tankar. Han brukade aldrig fira sin födelsedag tidigare, men nu när han

tänker efter minns han inte när han började med det heller. Det kan inte ha varit länge sedan, men det är ofta han håller sociala tillställningar hos sig, så han kan inte riktigt räkna utefter dem.

Ying hinner inte filosofera länge till innan ett högljutt larm börjar tjuta utifrån. Samtidigt kommer spöregnet. Han vet vad det här betyder. Den apatiska inställningen han haft under hela kvällen försvinner och ett stort leende letar sig fram i ansiktet. Alla är dock inte lika glädjefyllda i en sådan här situation, sorlet har förvandlats till kaos. Med ens springer han till garderobsdörren i sovrummet och plockar fram en tung, avlång väska. Han knappar in en fyrsiffrig kod och när den öppnas glänser hans ögon av lycka. Det var länge sedan nu han hade behövt använda sitt prickskyttegevär, äntligen är det dags igen. Med brått monterar han ihop alla lösa delar innan han slänger sig ned på golvet i vardagsrummet, med utsikt över Shanghai. Han letar med blicken efter ett mål, men hinner inte långt innan alla fönster krossas och en kinesisk drake ramlar in i lägenheten. Kvinnan som Ying tidigare omfamnat hamnar under draken och skadas rejält. Det sprutar ut blod över hela rummet och han konstaterar att det är drakens då den inte långt efter slutar andas.

”Det var ju nyrenoverat!” utropar Ying.

Ljudet av en helikopter tränger igenom spöregnet och uniformsbeklädda människor vinkar åt honom att följa med. Ivrigt packar Ying ned vapnet i den avlånga väskan, drar fram sin regnjacka och gör sig redo att springa upp på taket. Det är bara en trappa upp, men han blir ändå andfådd utav den korta sträckan. Han känner sig verkligen otränad och aningen ur balans, men det ska inte hindra honom från att göra sitt jobb. Väl på helikoptern möts han av fem slitna soldater. De ser alla utmattade ut.

”Ying, du är för fan truppledaren! Varför var du inte på basen idag?” frågar Shu, den enda kvinnliga soldaten i Koi-truppen.

”Jaså, någon har saknat mig” säger Ying retsamt och knuffar Shu lite lätt på sidan.

Hon suckar och avvärjer hans lekfulla uppträdande. Som vanligt är det hon som är den så kallade hönsmamman bland soldaterna. Shu är alltid den som är seriös och tar tag i saker och ting. Ying minns den gången när de var små och de tävlade om vem som kunde springa snabbast. Dum som han var bestämde han sig för att springa både baklänges och utan att titta. Han hade ramlat tvärt ned på marken och skrapat upp både ben och armar. Först hade han inte erkänt smärtan, men till slut grät han. Då hade Shu kommit fram till honom med plåster och sagt att han borde vara försiktig.

Ying tycker att hon inte behöver vara så seriös. Visserligen befinner de sig i en allvarlig situation men lite ljus behöver ändå spridas ibland. Han sneglar på henne, betraktar hennes raka näsa, de mörka ögonen, håret som är lika svart som rymden. Aldrig har han lagt märke till att Shu har fräknar, de klär henne. Han flyttar snabbt blicken igen. Ute flyger ett flertal drakar men utan mål. De är inte på väg någonstans, precis som Ying. Han är fast vid ett vägshål i livet och känner sig vilsen. Han har ingenting att förlora, och är därmed en ideell soldat för militären. Är det så det kommer att vara i resten av hans liv?

Helikoptern vinglar kraftigt till när en drake flyger rakt in i sidan. Det är dags att vidta åtgärder. Soldaterna tar fram sina respektive vapen. Gör sig redo för strid mot monstren. Ying som är en utbildad prickskytt ber om att få släppas av på närmsta tak,

och blir nedhissad med en lina. Han har gjort det här tusen gånger förr, men det är alltid lika nervöst i början. Med blanka ögon ser han upp mot sina kamrater som sitter kvar i helikoptern, han gör honnör med ett stort leende på läpparna. Spöregnet piskar honom i ansiktet och han känner sig aningen distraherad för att kunna utföra sitt arbete, men det ska minsann inte hindra honom. Han plockar fram sitt prickskyttegevär och monterar ihop det innan han lägger sig ned på taket. Genom siktet har han satt sitt mål på en mindre drake, han följer den med blicken till dess att tillfället är perfekt; när draken upptäcker Ying och börjar röra sig i rak linje mot honom avfyrar han ett skott. Draken träffas och faller flera hundra meter ned till marken.

Ying ger ifrån sig ett glädjetropp och triumferar för sig själv. Han hade nästan glömt hur tillfredsställande det är att jaga drakar. Fler är på ingång och Yings kropp fylls med adrenalin och dopamin när han ser dem falla en efter en vid beskjutning. Shanghai har förvandlats till en kaskad av regnbågens alla färger.

Den största drake Ying någonsin har sett är på väg rakt emot honom och självsäkert skjuter han mot den, men missar. Plötsligt känner han en oerhörd smärta i båda axlar och slits ned mot takkanten. Han ser i ögonvrån svansen av en röd drake och svär åt sig själv. Draken han precis missat är framför honom och ser honom rakt i ögonen. De är ögon av ilska och förakt. Den röde drar långsamt ut sina klor och just då hörs ljudet av en minigun, och draken faller. Ying tittar åt det håll ljudet kommit ifrån och upptäcker att Shu står med ett nöjt leende på ett tak precis bredvid, med helikoptern ovanför sig. Han pustar ut av lättnad, men lägger samtidigt märke till att draken med de

ilskna ögonen har försvunnit. En lina släpps ned från helikoptern som nu befinner sig ovanför Ying, och han fäster den i sitt bälte för att hissas upp.

”Du ser hemsk ut för fan!” säger Shu som också stigit på helikoptern.

”Tackar som frågar, jag mår bra!” säger Ying och gnyr av smärta.

Det finns ingen tid att förlora, Ying måste snabbt plåstras om för att skickas ut i strid igen, han är trots allt den bäste ibland alla trupper. Shu håller sprit i såren och man kan vara säker på att skriket hörs ut över hela Kina. Blicken är suddig, men man kan urskilja ett retsamt flin på kvinnans ansikte. Hon njuter verkligen av att plåga andra, eller rättare sagt att plåga Ying. Han minns nu att hon alltid har varit sådan. Efter hans dumma försök i att springa blind och baklänges, och sedan blivit omplåstrad, tyckte Shu att de skulle tävla hem. Ying som inte kunde springa på grund av sina skadade ben haltade hela vägen och Shu kunde inte annat än att skratta åt honom.

Egentligen vore nu det perfekta tillfället att avsluta och låta de andra sköta resten, men han vill inte att någon ska ta åt sig all ära för hans arbete. Trots smärtan i axlarna känner han sig redo att ge sig ut igen. Blödningen är mestadels stoppad, men efter striden måste han föras raka vägen till sjukhuset.

Innan Ying hissas ned plockar han på sig en kulsprutepestol och lite extra ammunition för säkerhets skull. Han ger Shu ett leende som säger *jag kan det här, det här är min grej, jag växte upp med det här*, och flyger sedan ned. Det regnar fortfarande lika mycket som innan, om inte lite till, och det är svårt att se någonting alls. Tur är väl att drakarna är färgglada. Det blåser så pass mycket att det är svårt att hålla sig stadig på taket, och Ying bestämmer sig för att krypa fram till sitt prickskyttegevär som blivit kvarlämnat tidigare. Kanske håller det på att bildas en tyfon. Med skakiga händer

plockar han upp den och använder siktet för att se om det finns drakar på ett längre avstånd, men det är i princip omöjligt. Allting är grått och mörkt. Inga drakar syns till någonstans. Ying suckar och sätter sig upp på huk. Han börjar bli uttråkad.

Där! I fjärran syns en blå drake, fruktansvärt stor, och ju närmare den kommer desto säkrare är han på att det är draken med de ilskna ögonen. Den är återigen på väg rakt mot Ying och när han trycker på avtryckaren missar inte skottet. Draken blir träffad men ingenting händer. Ett skott till. Ingenting. Oroligt lägger han ifrån sig geväret och ställer sig upp med kulsprutepistolen redo. När det inte alls är många meter emellan Ying och den blå draken öppnar han eld och draken gör en volt i luften men skadas inte så värst. Ying börjar springa mot andra sidan av taket och märker att längre fram tar det slut. Han måste hoppa. I farten vänder han sig om och skjuter på draken och just då låser sig hans vänstra ben. Han snubblar rejält och rullar några varv innan farten tar slut.

Panikslagen vänder sig Ying om så att han har ansiktet mot det håll draken kommer ifrån. Han ser att den kommer allt närmare och närmare. Döden kommer närmare och närmare. Hjärtat bultar. Svetten rinner. Halsen är torr. Benet vägrar att fungera.

”Ying! Spring!” hör han en röst ropa. Det är Shu som även hon hoppat ur helikoptern. ”Skynda dig!”

Draken är nu direkt ovanför Ying och han kan känna den varma andedräkten blåsa i ansiktet. Ögonen har inte förändrats sedan tidigare, om inte annat är de så mycket mer rasande än innan och det får honom att tänka tillbaka till sin barndom. Varje gång det var något var det alltid Yings fel, det var alltid han som fick utskällningarna. Till slut var det inte bara utskällningar längre, utan militärskola där alla

överordnade var stenhårda med regler, och straff om dessa inte följdes. Han hade alltid tyckt att de var monster. Så ironiskt egentligen, nu är det han som är ett monster, hur mycket draken än sliter och drar i hans kropp. Benet vägrar fortfarande att röra på sig och smärtan från skadorna har nästan försvunnit helt. Han känner hur omgivningen blir suddigare och suddigare men ser en mörk fläck röra på sig. Den mörka fläcken är Shu som hoppat in emellan Ying och draken. Andetagen saktar in. Det är kritiskt lite blod i hans kropp, och just när hoppet verkar vara ute ryter draken till. Det är ett öronbedövande läte. Allting blir svart.

Det är oerhört ljust för ögonen och Ying är osäker på om detta är efterlivet eller om han faktiskt är vid liv. Det hände någonting. Han försöker att sätta sig upp för att kanske få en klarare bild av vad det är som försiggår, men förgäves. Armarna är fastbundna i någonting, likaså benen. Vad är denna plats? I bakgrunden hörs dova ljud, de är röster men han har svårt att höra vad de säger. De ekar och pratar ovanpå varandra. Ying känner att både ben och armar kliar, sneglar han på dem kan han urskilja röda områden. Han försöker att be någon om hjälp men munnen och halsen är så torra att det är svårt att prata. För att tillkalla räddning försöker han istället skaka på kroppen, i hopp om att någon kanske ska höra sängen gnissla, eller vad som helst. Han försöker och försöker och tillslut är det någon som lägger märke till honom.

En kvinna som tycks vara en sköterska verkar ställa en fråga eftersom hon blir stående kvar i samma position, tittandes på Ying. Han försöker återigen säga något men när det inte kommer ut ett ljud förstår sköterskan att han behöver vätska. Hon lossar på vad det nu var som höll fast armarna på Ying och hjälper honom att sätta sig upp.

Förmodligen säger hon något i stil med *jag ska hämta ett glas vatten*, för i nästa sekund står hon där med ett glas som hon räcker fram. Han tar tacksamt emot det och klunkar i sig allt innehåll på bara ett par fåtal sekunder. På läpparna kan Ying läsa att sköterskan försöker säga någonting, men det enda han hör är ett ekande osammanhängande mumlande. Vad är det som händer?

Sköterskans ansiktsuttryck säger att allting inte är som det ska, och hon tillkallar ännu en sköterska för assistans. De ser båda förbryllade ut och diskussionen ger sken av att vara livlig då den andre börjar vifta med händerna ju längre de pratar. Den förste tar fram en lite whiteboardtavla och skriver på den.

Har du ont någonstans?

Ying svarar men det låter inte som ett nej, utan mer som ett missljud. Han skakar hastigt på huvudet, tämligen förvirrad.

Du blev allvarligt skadad i drakjakten.

Det vara alltså det som hände, drakar.

Du var väldigt nära döden.

Jo tack, det minns han nu. Bit för bit pusslar han ihop händelseförloppet allteftersom att sköterskorna skriftligt och kortfattat förklarar allting. Han får även själv låna tavlan till att skriva på, eftersom att hans hörselskada orsakar talsvårigheter. Med en darrig och svag hand skriver han *Shu?* och ser på båda sköterskor om vartannat med vemod och gråten i halsen. De skakar båda på huvudet.